

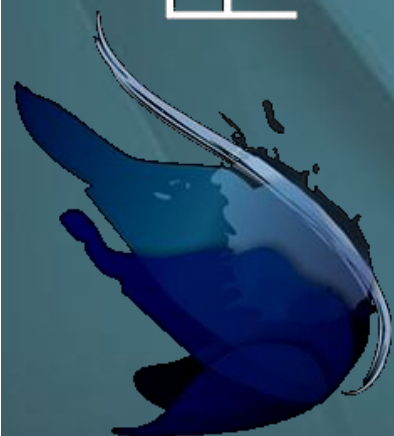
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

*До 25-ї річниці факультету іноземної філології
Рівненського державного гуманітарного університету*

PHILOLOGY

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Студентський науковий вісник

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Студентський науковий вісник

Рівне – 2017

УДК 80.4
А 43
ББК 80

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології: Студентський науковий вісник. – Рівне: РДГУ, 2017. – 275 с.

Редакційна колегія:

Михальчук Н.О., доктор психологічних наук, завідувач кафедри практики англійської мови, РДГУ;

Мартинюк А.П., кандидат педагогічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри іноземних мов, ЛНТУ;

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Рецензент:

Воробйова Л.М., кандидат філологічних наук, професор кафедри теорії літератури та славістики РДГУ.

Упорядник випуску:

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Затверджено вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 12 від 29.12.2016.).

ОСОБЛИВОСТІ ГОТИЧНОЇ ТРАДИЦІЇ В СУЧАСНІЙ ЛІТЕРАТУРІ

Готична література – одне з найжахливіших і неоднозначніших явищ у світовій літературі. Побудована на наших потаємних страхах і інтересах вона змушує одних з головою занурюватися в похмурі світи і з огидою дивитися на все це інших. Готична література, незважаючи ні на що, завжди зберігає свою популярність, видозмінюючись під впливом течії часу. У чому ж криється причина популярності готики, як літературного напрямку? Чому тема смерті, містики і втіленого зла вік від віку розбурхує розум людини? Спробуємо вяснити це разом. Як Ви думаєте, що можна назвати найдревнішою і найсильнішою з людських емоцій? Як говорив Едмунд Берк «жодне з почуттів не може позбавити наш мозок розсудливості і здібності до дії в такій мірі, в якій здатний це зробити страх». Що ж є страх? Страх – неприємне почуття, коли ти відчуваєш ризик, або небезпеку незалежно від того, реальні вони чи ні. Він являє собою одну з основних емоцій людини. Кожен з нас завжди боїтиметься чогось, і у кожної людини цей страх свій. Саме по цьому можна і треба визнати правомірність «літератури жаху».

Основним жанром готичної літератури став готичний роман – твір містичного спрямування, героями якого найчастіше є привиди, вампіри, ченці, містики, або похмурі люди із загадковим і темним минулим, і не менш темним теперішнім. Дія літературних готичних творів, як правило, розгортається в готичному похмурому замку, підземеллі, печері [5]. Готика, як жанр, формувалась в Англії наприкінці 18 ст. Творцем готичного роману вважається Г. Волпол, автор «Замку Отранто» (1765). Одна з перших серйозних спроб розбити готичний роман на категорії належить Едіт Біркхед з її працею «Історія жаху: Дослідження готичного роману». Вона виокремила такі категорії:

- готичний роман (The Gothic Romance). Представники: Горас Волпол, Клара Рів, Летиція Барбальд, Мері Шеллі;
- роман напруги і тривоги (The Novel of Suspense). Представник: Анна Радкліф;
- Роман жахів (The Novel of Terror). Представники: Метью Льюїс, Ернст Теодор Амадей Гофман, Чарльз Метьюрін;
- східна повість жахів (The Oriental Tale of Terror). Представник: Вільям Бекфорд;
- сатира на роман жахів (Satires on the Novel of Terror). Представники: Джейн Остін, Томас Лав Пікок;
- коротка повість жахів (The Short Tale of Terror). Представники: лорд Булвер-Літтон, Мері Шеллі;
- американські повісті жахів (American Tales of Terror). Представники: Чарлз Браун, Натаніель Готорн, Едгар Алан По [5].

Готичний роман вплинув на творчість видатних письменників першої половини 19 ст. – Е.Т.А.Гофмана, Дж.Байрона, О. де Бальзака та інших; сприяв формуванню нових жанрів у романістиці (сенсаційного, фантастичного роману). Відновлюється в дещо зміненій формі у літературі 20 ст. Зокрема, в українській літературі – у формі химерного роману, з «химерами», «чортівнею», «козацькими пригодами».

Монтегю Саммерс, один із дослідників готичної літератури, виокремлює такі види надприродних явищ, що описуються в готичній літературі:

- потойбічні сили і відвідування з недобрими намірами;
- поява привидів і дивна хвороба;
- живі мерці і повернення з могили;
- виконання клятви;
- загадкове пророцтво [4].

Кожному із цих явищ відведена своя роль у сюжетній лінії готичного роману: якщо дивна хвороба може розпочинати дію, то поява привида або повернення з могили, як правило, завершують її; а живі мерці з'являються тільки для того, щоб підштовхнути до розв'язки. Така побудова роману зумовлює найбільш успішну передачу страху, тривоги та тримає у постійному напруженні і героїв, і читачів.

Можемо виділити наступні найхарактерніші риси готичного роману:

1. Сюжет будується навколо таємниці: зникнення людини, не розкритого злочину.
2. Оповідь охоплена атмосферою страху і розгортається у вигляді неперервної серії загроз спокою, безпеці й честі героя та героїні.
3. Похмура і зловісна сцена дії підтримує загальну атмосферу таємничості й страху. Місце дії у більшості романів – давній, покинутий, напівзруйнований замок чи монастир із темними коридорами, таємними кімнатами, запахом тліну і загадковими тінями. Обстановка включає завивання вітру, бурхливі потоки, дрімучі ліси, безлюдні місцини, розриті могили — все, що здатне посилити страх героїв і читачів.

Готичному роману властивий особливий хронотоп. Готичний замок завжди стародавній: яким би давнім не був час дії роману, замок буде стародавнім і для того часу. Замок обов'язково похмурий і величний, що узгоджується з естетикою Е.Берка («Всі будівлі, які мають на меті справити враження піднесеного, бажано зображати темними і похмурими»). В той же час замок, як правило, напівзруйнований: якась його частина вже перетворилася на руїни. Це сполучення сили й меланхолії надає будівлі ще більш живописний вигляд. Замок найчастіше покинутий, його нові мешканці не знайомі з плануванням будівлі. Поступово виявляються все нові й нові потаємні двері й анфілади кімнат, усипальниці, підземні ходи. Приміщення замку ніколи не бувають до кінця вивчені навіть його господарями. В цьому замку відкриті сліди століть і поколінь у різних частинах його будівлі, фамільних картинних галереях, сімейних архівах, специфічних людських стосунках династичної спадковості, передачі спадкоємних прав. Нарешті, з замком обов'язково пов'язана таємниця – якась кривава подія, що відбулася в його стінах в минулому й огортає його атмосферою зловісної таємничості, посиленої можливою присутністю потойбічних сил.

Розпад, тління – невід'ємні «компоненти» готичного антуражу. Руїни символізують перемогу вічної Природи над творіннями рук людських, нагадують про тлінність усього існуючого. Плющ, мох, чортополох, хижі птахи, уламки башти створюють атмосферу тління, хаосу, запустіння. Повзучі рослини довершують розпад неорганічної природи, додають до картини особливу «живописність». Обстановка включає в себе завивання вітру, бурхливі потоки, дрімучі ліси, безлюдні пустища, поховання.

4. У ранніх готичних романах центральний персонаж – дівчина.

Вона гарна, мила, скромна, і в фіналі на неї чекає подружнє щастя, статус у суспільстві й багатство. Але, що характерно для романтичних героїнь вісімнадцятого століття, їй притаманна також чутливість, сентиментальність. Вона любить гуляти на самоті лісовими галявинами, мріяти дивлячись на місяць коло вікна своєї спальні, часто плаче, а у вирішальну хвилину, кульмінацію, непритомніє.

5. Сама природа сюжету вимагає присутності героя-негідника.

У міру розвитку готичного жанру герой-негідник витісняє героїню, що завжди була не стільки особистістю, скільки набором жіночих чеснот, із центру уваги читача. У пізніх зразках жанру він отримує повноту влади і зазвичай є двигуном сюжету.

Усі ці риси були відомі у прозі й драматургії і раніше, але саме в готичному романі вони ввійшли в настільки виразне й ефектне поєднання, що твір, у якому немає бодай однієї з цих рис, уже не можна віднести до чистого готичного жанру.

6. В оповіданні має бути присутній привид, який наділений усіма можливими надприродними атрибутами і сама фігура якого сприяє створенню таємничої і тривожної атмосфери.

Поява привида може бути викликана найрізноманітнішими причинами – наприклад, трагічною провинною героя або його роду, або ж вторгненням героя в заборонений простір,

сферу дії потойбічних сил – але, так чи інакше, вона повинна бути переконливо вмотивована. Дуже часто місцем дії «оповідання з привидами» слугує готичний замок, ніби спеціально призначений для мешкання привидів. Поряд із замком поширені й інші топоси: старовинна дворянська садиба, старовинний дім, кімната, де колись відбулося вбивство або самогубство, кладовище, ліс, міська вулиця, навіть метро – найчастіше замкнутий, але іноді й відкритий простір. Як бачимо, ці топоси активно використовуються і в сучасній готичній літературі, а також у кіно. Однією з провідних форм готичного типу сюжетного розгортання образа людини та світу є особлива просторова організація твору.

Найбільш поширеними аспектами в готичному романі виступали ув'язнення і переслідування. Створення готичного простору здійснюється автором у формі вже згаданого замку (монастиря, великого аристократичного дому). Сюжетне розгортання готичного топосу починається в експозиції тексту: герой наближається до будівлі, що стоїть самотньо і відокремлено – як мети подорожі, з якої починається оповідання. Важливу роль у розгортанні простору має подальший рух героя всередину готичного топосу, що дає автору змогу розгорнути ускладнену внутрішню архітектуру готичного топосу – структуру кімнат і кімнаток у ній, підземель-лабіринтів і потаємних ходів. Традиційне використання недостатнього освітлення у вузлових для сюжетного розвитку сценах також дозволяє автору надати простору невизначеність, заплутаність, варіативність, удаваність, незмірність, небезпеку – тобто розгорнути простір у характерно готичний. Герой, потрапляючи всередину готичної архітектурної пастки, виявляється замкненим в її стінах. Топос може змінюватися за ходом оповідання, але герой залишається незмінним бранцем, він лише переміщується з одного замкнутого простору в інший. Таким чином, автор розгортає ланцюг замкнутих просторів, розкриваючи одну з основних особливостей просторового розгортання в готичному романі – замкнутість, розгортання простору в глибину. Розробка мотиву замкнутості іде за наступними напрямками:

1) замкнутість стає епічно наочним проявом одного з головних елементів готичної поетики: замкнення героя в нездоланні рамки обставин – і ширше – фатуму, відсутність будь-якої свободи волі з його боку;

2) разом з тим, об'єктивним обставинам, що породжують несвободу героя, супутні обставини суб'єктивні – замкненість може бути розглянута в аспекті просторового самозамкнення, добровільного перебування у полоні [5].

По суті, через сюжетне розгортання простору в готичній літературі автор своєрідно реалізує ідею відчуження людини від світу – відсутність у героя будь-яких можливостей протистояти метафізичній в'язниці, що відокремлює його від співтовариства – в'язниці його долі, його фатуму.

У ХХ столітті прихильники готичної літератури значно розширили її початкове значення. Широке розповсюдження в ХХ столітті набули збірники і антології текстів у готичній традиції (наприклад, Анна Лемойн «Дикі троянди»). Такі збірники заклали фундамент до появи видань недорогих збірників формату *chap-book*. В Америці від готичного жанру відокремився ще один – «література жахів» (Блеквуд, Лавкрафт, Стівен Кінг). Згодом на стику фентезі та готики з'явився жанр темне фентезі. У південних штатах США традиції готичної літератури продовжує південна готика, для якої на відміну від інших відгалужень готики, характерний інтерес до соціальних та релігійних проблем.

На здивування багатьох людей, далеко не кожна книга, чи фільм, що нас лякає, є готичними. Лиш деякі з них мають у собі готичні елементи – це, до прикладу, твори С.Кінга, Д.Кунца, К.Баркера, Р.МакКаммона.

У сучасній готичній літературі основними є три магістральні теми.

1. Смерть – її культ пронизує всю готичну культуру ще з початку виникнення.
2. Надприродний окультизм з привидами, зомбі і чорною магією.
3. Історії про вампірів.

Сучасна готика дещо відрізняється від літератури другої половини ХVIII століття. Основної відмінністю є те, що в сучасній літературі середовище не урбаністичне, де діють традиційні персонажі – неупокоєні померлі, привиди, вампіри, і немає такої яскраво вираженої

проекції зловісної аури середньовічних замків на реалії ХХ століття. Сьогодні характерною рисою є наявність філософсько-естетичної системи, яка повністю охоплює тематику, проблематику і сюжет готичної літератури. Прикладом може слугувати творчість Енн Райс, «Інтерв'ю з вампіром» стало всевітньо відомим, якщо не по книзі, то по однойменному фільму точно. В ультраготичному романі, що розповідає про тяготи і радості посмертного життя, ставиться філософська і цілком природна проблематика, піднімаються питання осмислення життя і смерті, любові і ненависті, часу, пам'яті. Незвичайний статус героїв дозволяє змінити бачення і по-новому поглянути на одвічні людські проблеми.

Велика відмінність сучасної готики від традиційної у тому, що в ній рідко коли приділялась значна увага внутрішньому світу персонажа: візуальним, нюховим, смаковим чи тактильним рецепторам. Також звуження перспективи, зведення топосу до мінімуму є одним з головних засобів формування страху і безвиході у сучасного читача, адже сучасний читач вибагливий, і для до того, щоб його здивувати, потрібно вдаватись до такого роду експериментів. Неоготика, вводить до арсеналу зображення шокуючі натуралістичні деталі, що раніше не використовувалось письменниками-готиками.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бахтин М.М. Формы времени и хронотопа в романе. Очерки по исторической поэтике // М.М.Бахтин Вопросы литературы и эстетики. Исследования разных лет. – М.: Худож. лит., 1975 – С.234-408.
2. Готическое направление в искусстве Нового времени [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://ru.wikipedia.org/wiki/Готическое_направление_в...
3. Лавкрафт Г.Ф. Сверхъестественный ужас в литературе [Електронний ресурс] / Г.Ф.Лавкрафт. – 1927. – Режим доступу: <http://literature.gothic.ru/hpl/main.shtml>.
4. Саммерс М. История колдовства [Електронний ресурс] / М.Саммерс. – 1941. – Режим доступу: <http://fictionbook.in/montegyu-sammers-istoriya-koldovstva.html?page=46>.
5. Скороденко В.А. Готический роман [Електронний ресурс] / В.А.Скороденко. – 2004. – Режим доступу: http://megabook.ru/article/Готический_роман.
6. Чамеев А. В традициях «старого доброго страха» или об одном несерьезном жанре британской литературы: Примечания / А.Чамеев // Дом с призраками: английские готические сказки. – С-Пб.: Азбука, 2004. – С.5-18.

Науковий керівник: канд. філол. наук, доц. кафедри міжкультурної комунікації та історії світової літератури РДГУ Васильєв Євген Михайлович

Заєць А.О.
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

РОМАН МЕРІ ШЕЛЛІ «ФРАНКЕНШТЕЙН, АБО СУЧАСНИЙ ПРОМЕТЕЙ» У КОНТЕКСТІ МАСОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТА КУЛЬТУРИ ХІХ-ХХ СТОЛІТТЯ

У зарубіжному літературознавстві творча спадщина Мері Шеллі вивчена достатньо широко. Серед дослідників, що зверталися до неї, потрібно назвати Н.Я.Дьяконову, Н.А.Соловійову, К.Смолла, У.А.Уоллея, Г.Блума, Л.Родвея, Ф.Робертсона та ін. Але всі, хто критикував «Франкенштейна», фокусували свою увагу на окремих аспектах роману, нехтуючи цілісністю твору (К.Смолл), інші лише відзначали тематичне співзвуччя з Годвіном (У.А.Уолл і Г.Блум), а Ф.Робертсон вивчав творчість М.Шеллі в контексті «жіночої прози» кінця ХVIII-початку ХІХ століть. Не вивчено також зв'язок роману М.Шеллі з масовою літературою.

ЗМІСТ

Секція 1. Фонетична, лексична та граматична системи мови і методи їх досліджень..4	
Абділлаєва Є.І. ЯВИЩЕ ПРЕФІКСАЦІЇ В СФЕРІ НІМЕЦЬКОГО ДІЄСЛОВА.....	4
Авдєєв О.В. АБРЕВІАЦІЯ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ	6
Барничко М.В. КЛАСИФІКАЦІЯ ТЕРМІНІВ В АНГЛОМОВНИХ ТЕКСТАХ З ПРОБЛЕМ КОМП'ЮТЕРНИХ НАУК ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	12
Васильків Л.С. УСТАЛЕНІ ПОРІВНЯННЯ В СИСТЕМІ ФРАЗЕОЛОГІЇ: ПОНЯТТЯ ФРАЗЕОЛОГІЧНОГО ПОРІВНЯННЯ, ЙОГО КАТЕГОРІАЛЬНІ ОЗНАКИ ТА ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ.....	15
Вінничук В.П. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДСТАВИ СПІВВІДНОШЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ТА ІДІОМАТИКИ	19
Вірт О.М. КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ КАТЕГОРІЇ ПРОСТОРУ ЗАСОБАМИ АНГЛІЙСЬКОЇ ФРАЗЕОЛОГІЇ	22
Гембік Н. М. ПРОБЛЕМА АКТУАЛІЗАЦІЇ ЛІНГВАЛЬНИХ ХАРАКТЕРИСТИК НА ОСНОВІ ФРАНЦУЗЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ	25
Гребенюк Ю. К. ЕТИМОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА КОНЦЕПТІВ ЩАСТЯ – НЕЩАСТЯ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ)	28
Давидович Х.В. ЕМОЦІЙНИЙ КОНЦЕПТ «СТРАХ» В АВТОРСЬКІЙ КАРТИНІ СВІТУ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ СТВЕНА КІНГА «СЯЙВО»).....	33
Левіновська О.К. СТИЛІСТИЧНО-ЗАБАРВЛЕНА ЛЕКСИКА В РОМАНІ В.С.БЕРРОУЗА «NAKED LUNCH».....	38
Лялька О.І. КОНЦЕПТ «СТРАХ» В АНГЛОМОВНІЙ ЛІТЕРАТУРІ ЖАХІВ	43
Мамчур І.С. ОСНОВНІ ВИДИ ВІДМІННОСТЕЙ ЛЕКСИЧНОГО СКЛАДУ БРИТАНСЬКОГО Й АМЕРИКАНСЬКОГО ВАРІАНТІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	48
Панасюк У.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ ПОЗИТИВНОЇ І НЕГАТИВНОЇ ОЦІНКИ КОНЦЕПТУ LOVE У РОМАНІ-ДИСТОПІЇ ЛОРЕН ОЛІВЕР «DELIRIUM».....	51
Панченко О.О. ФУНКЦІОНУВАННЯ КОМПАРАТИВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В КАЗКАХ ЛЬЮЇС КЕРРОЛЛА.....	55
Прокопчук Я.П. СИНТАКСИЧНІ ЗАСОБИ СТВОРЕННЯ МОВНОГО ПОРТРЕТА ГОЛОВНОГО ГЕРОЯ РОМАНУ Б. ШЛІНКА «ВБИВСТВО ЗЕЛЬБА» ГЕРХАРДА ЗЕЛЬБА	60
Прусова Н.А. АНАЛІЗ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У РОМАНІ Д.ЛОУРЕНСА «SONS AND LOVERS»	63
Собіпан Є.О. КОНЦЕПТ «БІЛЬ» В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	66
Сологуб А.М. ДО ПИТАННЯ ПРО МОВНУ КАРТИНУ СВІТУ	69
Соцький О.І. ОНОМАСТИКА ТВОРУ «ПІСНЯ ЛЬОДУ Й ПОЛУМ'Я» ДЖОРДЖА МАРТІНА	72
Стешина А.І. ЗАСОБИ МОВНОГО ВПЛИВУ У РЕКЛАМНОМУ ТЕКСТІ	75
Федорчук Т. І. АНГЛІЙСЬКА ТЕРМІНОГРУПА «БАЛЬНИЙ ТАНЕЦЬ»: СТРУКТУРНИЙ АСПЕКТ.....	78

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Федюра М.Ю. ОСНОВНЫЕ СПОСОБЫ СЛОВООБРАЗОВАНИЯ ОККАЗИОНАЛЬНЫХ СЛОВ В ТВОРЧЕСТВЕ Р.РОЖДЕСТВЕНСКОГО	81
Чік Є.А. ХУДОЖНЄ ПОРІВНЯННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ ІДІОСТИЛЮ ДОННИ ТАРТТ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ «ЩИГОЛЬ»)	86
Щипанська М.А. ФУНКЦІОНУВАННЯ ЛЕКСЕМ DIE SCHULD/SCHULD У МОВЛЕННЄВМУ ПОРТРЕТІ ГОЛОВНОГО ГЕРОЯ РОМАНУ Б. ШЛІНКА «ПРАВОСУДДА ЗЕЛЬБА»	90
Яремко Т. М. СТРУКТУРНІЕ І ФУНКЦІОНАЛЬНІЕ ОСОБЕННОСТИ ГАЗЕТНЫХЗАГОЛОВКОВ (НА МАТЕРІАЛІ РУССКО- І АНГЛОЯЗЫЧНЫХ ГАЗЕТ УКРАИНЫ)	94
Секція 2. Міжкультурна комунікація в аспекті сучасних лінгвістичних досліджень.	99
Бабич І.С. ТОПОНІМІКА НІМЕЧЧИНИ.....	99
Басовець І.М. ВЕРБАЛЬНЕ УВИРАЗНЕННЯ КОНЦЕПТУ «ВОРОГ» У ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВАХ ПРЕЗИДЕНТІВ УКРАЇНИ ТА США(П.ПОРОШЕНКА ТА Д.ТРАМПА).....	101
Бездіжа А.О. КОНЦЕПТ «КУЛІНАРІЯ» В РОМАНІ П.МЕЙЛА «A YEAR IN PROVENCE»	107
Карашевич А.В. ФРАЗОВІ ДІЄСЛОВА В АНГЛОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ	110
Ковальчук О.В. КЛАСИФІКАЦІЯ СУЧАСНОГО ТЕЛЕВІЗІЙНОГО ІНТЕРВ'Ю.....	113
Немеришина М.В. СПЕЦИФІКА СЕМАНТИЧНОГО ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «ДРУЖБА» У ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЯХ УКРАЇНСЬКОЇ, ФРАНЦУЗЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ.....	118
Юношева Т.М. ІДЕОГРАФІЧНА КЛАСИФІКАЦІЯ ГЕНДЕРНИХ СТЕРЕОТИПІВ У ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЯХ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ.....	124
Секція 3. Теорія і практика перекладу.	128
Аршенюк Є.М. СИНОНІМИ ЯК ЗАСІБ РОЗКРИТТЯ ЛЕКСИЧНОГО ЗНАЧЕННЯ ТА ДОСЯГНЕННЯ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ВАРІАТИВНОСТІ	128
Бакутіна П.В. ЛІНГВОПРАГМАТИКА ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ХУДОЖНІХ І МУЛЬТИПЛІКАЦІЙНИХ ФІЛЬМІВ.....	131
Володько А.П. СТРАТЕГІЇ ПЕРЕКЛАДУ ТВОРІВ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ (НА ПРИКЛАДІ РОМАНУ J.D.SALINGER «THE CATCHER IN THE RYE»)	134
Гнатенко С.О. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ МАТЕМАТИЧНОЇ КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРИ «ВІДСОТКИ ПРИ ШОППІНГУ»	139
Гузаїрова С.Р. TRANSLATION OF INFINITIVE CONSTRUCTIONS BY MEANS OF THE UKRAINIAN LANGUAGE (based on Jane Austen' novel <i>Pride and Prejudice</i>)	141
Єлдирьова В.О. ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ СУБ'ЄКТНОЇ ІНФІНІТИВНОЇ КОНСТРУКЦІЇ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	143
Куропятник В.В. ГРАМАТИЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНИХ ПІСЕНЬ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....	146
Лосіч О.Ю. ПРИЧИНИ ПОЯВИ НЕОЛОГІЗМІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ТА ПОПОВНЕННЯ СЛОВНИКОВОГО СКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ВПЛИВОМ ПЕРЕКЛАДУ	149

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Мандзюк Б.Р. ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА РОЛЬ ІДІОЛЕКТІВ ДЛЯ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПЕРСОНАЖІВ АНГЛОМОВНИХ ФІЛЬМІВ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ (НА МАТЕРІАЛІ ФІЛЬМУ “THE BFG”)	153
Потапкова Г.І. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ПАСИВНОГО СТАНУ ДІЄСЛОВА В ОФІЦІЙНО-ДІЛОВОМУ СТИЛІ	156
Різничук О.В. ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ ПЕРЕКЛАДУ ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	159
Садієва Г.А.к. РОЛЬ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ НЕОЛОГІЗМІВ, СПОСОБИ ЇХ УТВОРЕННЯ ТА ПЕРЕКЛАДУ.....	163
Тищенко Н.С. ПРИЧИНИ ТА ТИПИ МІЖМОВНОЇ ІНТЕРФЕРЕНЦІЇ У ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ	167
Секція 4. Актуальні проблеми літературознавства.....	171
Бухало К.О. PSYCHOLOGICAL CHARACTERISTICS OF NARRATIVE LEVEL OF GRAPHIC NOVELS	171
Головачик Т.О. ОСОБЛИВОСТІ ГОТИЧНОЇ ТРАДИЦІЇ В СУЧАСНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	177
Засць А.О. РОМАН МЕРІ ШЕЛЛІ «ФРАНКЕНШТЕЙН, АБО СУЧАСНИЙ ПРОМЕТЕЙ» У КОНТЕКСТІ МАСОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТА КУЛЬТУРИ ХІХ-ХХ СТОЛІТТЯ.....	180
Каленюк І.П. «НОВИЙ ЖУРНАЛІЗМ» ЯК ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧЕ ЯВИЩЕ	184
Кірея Г.І. НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНЕ НАВАНТАЖЕННЯ АНТРОПОНІМІВ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ ЖАНРУ ФЕНТЕЗІ	188
Наумюк В.М. ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНІ ФУНКЦІЇ ЕПІГРАФІВ ЕДГАРА АЛЛАНА ПО	192
Павлунь М.В. ТРИЛОГІЯ ДЖ.ТОЛКІНА «ВОЛОДАР ПЕРСНІВ»: ОСОБЛИВОСТІ.....	195
Пікуль Т.В. ЕКФРАЗИС ЯК СКЛАДОВА ІНТЕРМЕДІАЛЬНОСТІ ТА ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНОСТІ (НА ОСНОВІ ТВОРЧОСТІ П.ЗЮСКІНДА).....	198
Савчук Т.О. ГРАФІЧНІ ЗАСОБИ ЯК «МЕСЕДЖ» КРЕАЛІЗОВАНОГО ТЕКСТУ	200
Сардарян М.В. ХАРАКТЕРНІ ОЗНАКИ ТА ОСНОВНІ ОБРАЗИ-ЗНАКИ ПОСТМОДЕРНІЗМУ В ТВОРЧОСТІ П.КОЕЛЬЙО (НА ОСНОВІ РОМАНУ «ВЕРОНІКА ВИРІШУЄ ПОМЕРТИ»)	206
Сопилюк М.Н. ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ТА ТИПОЛОГІЯ ЖАНРУ ДЕТЕКТИВУ У КОНТЕКСТІ СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ	211
Секція 5. Новітні методики навчання іноземних мов.	215
Гонгало В.О. ВДОСКОНАЛЕННЯ АКТИВНОГО СЛОВНИКОВОГО МІНІМУМУ ШЛЯХОМ ВИВЧЕННЯ СЛІВ З КОНТЕКСТУ	215
Євтушок В.П. ЗАСОБИ МЕДІАОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ЇХ РОЛЬ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	218
Косюк М.М. СУЧАСІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ: КОМУНІКАТИВНИЙ ТА КОНСТРУКТИВІСЬКИЙ МЕТОДИ	222
Кулик Н.В. ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ ДІАЛОГІЧНОЇ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ НА ОСНОВІ АВТЕНТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ	226
Кучер Т.С. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕНСИВНИХ МЕТОДІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ АНГЛОМОВНОГО ГОВОРІННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	231

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Лепуга О.В. ВИКОРИСТАННЯ SMART-ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ	235
Гронь Л.В., Лоза М.П. ДО ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ РОЛЬОВИХ ІГРОВИХ СИТУАЦІЙ ДЛЯ НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ	241
Лущик К.І. КОМП'ЮТЕРНІ ІГРИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ	245
Примич Г.М. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ АНГЛІЙСЬКОЇ ЯК ДРУГОЇ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	248
Рибак Ю.В. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ПОВНОЇ ФІЗИЧНОЇ РЕАКЦІЇ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В АУДІЮВАННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	253
Сидорчук Д.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ ДРАМАТИКО-ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	257
Туровська А.С. ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	260
Харчук В.О. ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ПРИСЛІВ'ІВ ТА ПРИКАЗОК ЯК ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ ЛСКК УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ	266
Шадура К.М. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	269

Студентський науковий вісник

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Відповідальний за підготовку збірника до видання *Воробйова І.А.*

Комп'ютерна верстка *Воробйова І.А.*